שמיטין הלי יד סמג

עשין קמט טוש"ע ח"מ

:סי סו סעיף ב וסעי יב

מו ב מיי שם הלי טו

:טוש"ע שם סעיף יא

מו ג מיי שם הלי ט

טוש"ע שם סעיף י: "ז ד מיי׳ פ"ו מהלכות

עשין מח טוש"ע אה"ע סיי

לח סעיף ה בהג״ה:

יח ה מיי׳ פי"ג מהלכות

לאוין קע טוש"ע ח"מ סי

רכז סעיף כא: מי מיי פ״ע מהלי

עשין סו טוש"ע ח"מ סי

מו סעיף ט:

ב ז ח מיי׳ פי״ג מהל׳

עשין לד טוש"ע ח"מ סי

עג סעיף א:

בא ט מיי פ״י מהל׳

לאויו סה טוש"ע א"ח סי׳

ביו סעיף ג: בב י מיי פ״ז מהלי

. סמג עשין רמח טוש״ע י״ד

סי׳ רא סעיף כג:

בג ב מייי שם הלי ח

וסעיף כה:

→

הגהות הב"ח

המת ובאזכרות הגיה:

(ג) ד"ה על כו' שכחש לו

ולא: (ג) בא"ד לבטל

:הלאו מלומה:

>>⊛(<

רבינו חננאל

אמר רב יהודה אמר

את חברו לי׳ שנים אין

שביעית משמטת ואע"ג

דאחר עשר שנים אתי

לידי לא יגוש השתא

מיהא לא קרינן ביה לא

יגוש. ומסייעא ליה מהא

דתנז אומדיז כמה אדם

רוצה ליתז ויהא בידו אלף

זוז בין ליתנם מיכן עד

שלשים יום ובין ליתנם

. אמרת המלוה לעשר שנים

שביעית משמטתו כולהו

אלף זוז בעי לשלומי

דהא אי אפשר לעשר

שנים בלא שמיטה. ודחה

ל) רבה ואמר מתני׳

במלוה על המשכוז או

במוסר שטרותיו לב״ד

דכי האי גוונא (המלוה

דתנן המלוה את חברו על

המשכון והמוסר שטרותיו

לב"ד אין משמטין. ואמר רר יהודה אמר שמואל

המלוה את חברו על מנת

שלא תשמטנו שביעית כו'. ואסיק' אמר רב ענז

לך עלי אונאה אין לו עליו

אונאה על מנת שאין בו אונאה הרי יש בו אונאה.

שמואל המלוה

טוש"ע שם סעיף כד

מקואות הלכה

שבת הלכה י סמג

מלוה הלכה ה סמג

שמיטיו הלי י סמג

מכירה הל' ג סמג

אישות הלכה ט סמג

לו., ב) [קדושין יט: וש"כ],

ו) [תוספת׳ דב״מ פרק י],

מ) ועמ"ש תוס' נזיר כד:

פירוש על זהו. ט) גירסת

מהר"ם, י) ר"ה י: ונדה מד:

מה.], ל) שבת מח.,

עירובין כט: מקואו׳ פ״ז (

מ"ג, מ) חולין כו. מקוחות

פ"ז מ"ה, () [דברים טו],

מ) [שביעית פ"י מ"ד],

ע) כש"ח המלוה ע"מ, פותר מבותר בתום׳ דב"ב

חמה: ד"ה ואיו השביעית

כו"], ל) רש"א מ"ו, ק) רש"ל,

→®(**~**

פרק ראשון כיצד העדים מכות

ואע"ג דהשתא לא קרינן ביה ילא יגוש

סוף אתי לידי לא יגוש מתיב רב כהנא

אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז

בידו בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן

מכאן ועד עשר שנים ואי אמרת שביעית

משמטתו כולהו גמי בעי שלומי ליה אמר

רבא הב"ע במלוה על המשכון ובמוסר

שמרותיו לב"ד דתנן מיהמלוה על המשכון

יוהמוסר שטרותיו לב"ד אין משמיטין איכא

דאמרי א"ר יהודה אמר שמואל המלוה את

חבירו לעשר שנים יאין שביעית משמטתו

ואע"ג דאתי לידי לא יגוש השתא מיהא

לא קרינן ביה לא יגוש אמר רב כהנא אף

אגן נמי תנינא אומדין כמה אדם רוצה ליתן

ויהיו אלף זוז בידו בין ליתן מכאן ועד ל' יום

ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים ואי אמרת

שביעית משמטתו כולהו גמי בעו שלומי

ליה אמר רבא הב"ע במלוה על המשכון

ובמוסר שמרותיו לב"ד דתנן המלוה על

המשכון והמוםר שמרותיו לב"ד אין משמימין

ואמר רב יהודה אמר שמואל האומר

לחבירו ע"מ שלא תשמטני שביעית

שביעית משמטת לימא קסבר שמואל מתנה

איבא דאמרי המלוה חבירו (בשמר) לעשר שנים אין שביעית משמשתו. אומר ר"ת דהלכה כלישנא בתרא דה"נ מתני מסייע ליה וקשיא ללישנא קמא (א) ובאזהרות הגיה ר"ת (י) זמן עשר י יעזבנו: (כסף) כי ילונו ולא במשפט בחלי ימיו יעזבנו:

> המוסר שמרותיו לב"ד. פירש ההונט׳ דהיינו פרוזבול ולא נראה דהא במסכת שביעית (פ"י מ"ב) תני המוסר שטרותיו לב"ד והדר התני פרוזבול אינו משמט אלמא תרי מילי נינהו לכך נראה דתרי מילי נינהו ומוסר שטרותיו לב"ד מדאורייתא אינו משמט:

ושמואל אומר אין לו עליו אונאה. וא"ת מי דמי הכא השביעית ודאי עקר אבל התם מי יימר דעקר כדאמרי׳ בהזהב (ב"מ דף נא:) שן שמא לא יהא בו אונאהן וי"ל דה"נ מי יימר דעקר שמא יפרע לו קודם:

על מנת שאין בו אונאה הרי יש בו אונאה. פי׳ הקונטרס על מנת כו' כלומר אני מבטיחך מאונאה שאין בו והרי יש בו אונאה דהויא מקח טעות שכחש (ב) ולא נראה דהיכי מדמה ה"נ על מנת שלא תשמטני שביעית שביעית משמטת והתם לא שייך טעמא דמקח טעות ולכך פי׳ רשב"ם ע"מ שאין בו אונאה משמע שלא יחול איסור לאו דלא תונו על המקח וע"כ הוא חל שאין יכול לבטל (ג) מאוחה אונאה ע"מ שאין לך עלי אונאה כלומר שלא תתבע לי

על מה שכתוב בתורה הוא סיוכל המתנה האונאה אלא תמחול לי תנאו קיים על מה שכתוב בתורה תנאו במל והא וה"נ על מנת שלא תשמט שביעית איתמר יהאומר לחבירו על מנת שאין לך כלומר שלא יחול איסור שביעית אם עלי אונאה רב אומר היש לו עליו אונאה אקח ממך אחר השמטה שביעית ושמואל אומר אין לו עליו אונאה הא איתמר משמטתו והשתא ניחא שהן שוין: אמר

עלה יאמר רב ענן לדידי מפרשא ייליה מיניה דשמואל על מנת שאין לך עלי אונאה אין לו עליו אונאה על מנת שאין בו אונאה הרי יש בו אונאה ה"ג יעל מנת שלא תשמטני בשביעית אין שביעית משמטתו ע"מ שלא תשמטני שביעית שביעית משמטתו תנא ייהמלוה את חבירו סתם אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום סבר רבה בר בר חנה קמיה דרב למימר ה"מ במלוה בשמר דלא עבד איניש דמרח דכתב שמר בציר מתלתין יומין אבל מלוה על פה לא אמר ליה רב הכי אמר חביבי "אחד המלוה בשמר ואחד המלוה על פה תניא נמי הכי המלוה את חבירו סתם אינו רשאי לתובעו פחות משלשים יום אחר המלוה בשמר ואחר המלוה על פה אמר ליה שמואל לרב מתנה "לא תיתיב ∘אכרעיך עד דמפרשת לה להא שמעתא מנא הא מילתא דאמור רבנן המלוה את חבירו סתם אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום אחד המלוה בשמר ואחד המלוה על פה א"ל דכתיב יקרבה שנת השבע שנת השממה ממשמע שנאמר קרבה שנת השבע איני יודע שהיא שנת שממה אלא מה תלמוד לומר שנת השמטה לומר לך יין שמטה אחרת שהיא כזו ואיזו

זו המלוה את חבירו מתם שאינו רשאי לתובעו בפחות משלשים יום ידאמר מר שלשים יום בשנה חשוב שנה ∘ואמר רב יהודה אמר רב ¤הפותח בית הצואר בשבת חייב חמאת מתקוף לה רב כהנא וכי מה בין זה למגופת חבית א"ל זה חבור וזה אינו חבור ואמר רב יהודה אמר רב שלשת לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב של יין ומראיהן כמראה יין ונפלו למקוה לא פסלוהו מתקיף לה רב כהגא וכי מה בין זה למי צבע דתגן גר' יוסי אומר ימי צבע פוסלין את המקוה בשלשת לוגין א"ל רבא התם מיא דצבעא מקרי הכא חמרא מזיגא מקרי והתני רבי הייא הורידו את המקוה אמר רבא לא קשיא הא רבי יוחנן בן נורי הא רבנן דתנן $^{\circ}$ שלשת לוגין מים

הכא נמי על מנת שלא תשמטנו שביעית איז שביעית משמטתו על מנת שאיז השביעית משמטתו שביעית משמטתו לב. תניא המלוה את חברו סתם איז רשאי לתובעו פחות מלי יום אחד מלוה בשטר ואחד מלוה על פה. מנא הני מילי מדכתיב קרבה שנת השבע איני יודע שהיא שנת השמטה מה ת"ל שנת השמטה אלא יש לך שמטה אחרת שמשמטת כשנת השבע ואיזו היא זה המלוה את חברו סתם שאין רשאי לתובעו פחות מל' יום שהן חשובין כשנה דאמר מר שלשים יום בשנה חשובים שנה: אמר רב הפותח בית הצואר בבגד בשבת בשגגה חייב חטאת. ואינו דומה למגופת החבית שמותר כי זה חיבור ומגופת החבית אינה חיבור. אמר רב ג׳ לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב יין (ומראהו) (ומראהו) (מראה יין ונפלו למקוה לא פסלוהו. ולא דמו למי צבע דפוסלין בג׳ לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב יין (ומראהו) (ומראהו) (ומראה יין ונפלו למקוה לא פסלוהו. ולא דמו למי צבע דפוסלין בג׳ לוגין מים שנפל לתוכן המיסה הן שפוסלין המקוה הכא חמרא מזיגא מיקרי. איני והתני ר' חייא הורידו את המקוה. כלומר ג' לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב יין הורידו את המקוה מהכשירו. ופירק רבא רב דאמר כר' יוחנן בן נורי ור' חייא כרבנן דתנן (במקואות פ־ז מ־ה) ג' לוגין

ואע"ג דהשתא. בשביעית לא קרינא ביה לא יגוש שהרי אם בא א) שביעית פ"י מ"ב גיטין לנגשו בלא שביעית נמי אינו יכול לא אמרי׳ כיון דלא הרינן ביה לא יגוש לא קרינן ביה טשמוט דסוף אתי לידי לא יגוש והכי משתמע ה) וב"מ נ"א:), ה) ס"אלי, ביה קרא לא יגוש בזמנו את רעהו כי קרא שמטה קודם לכן:

ז) [קדושין לו: וש"כ], מוסר שערותיו לב"ד. הוא פרוזבול שהתהין הלל שכתוב בו מוסרני לכם בד"ה אחר שחואל וכו׳ פלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני שכל חוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארלהש: אין משמיטין. דלא קרינן ביה לא יגוש שהרי אינו תובע כלום: לדידי מיפרשה לי כו' הין לו עליו אונאה. שהמתנה על מה שכתוב בתורה תנאו קיים ואם אמר לו ע"מ שאין בו אונאה אין זה מתנה שימחול לו אונאתו אלא הוא התנה עמו שאינו אונהו במכר זה והרי אנו תורה אור השלם רואים שיש בו אונאה ובהאי מודה שמואל דיש לו עליו אונאה. ה"נ אם אמר לו שלוה הלוני על מנת שלא תשמטני אתה בשביעית תנאי הוא זה ואע"פ שהתנה על מה שכתוב בתורה תנאו קיים אבל אם אמר לו על מנת שלא תשמטני שביעית השביעית אינה מסורה בידו להתנות שלא תהא השביעית משמטת לפיכך אין כאן תנאי: הביבי. תרגום של דודי. רבי חייא אחי אביו היה: שהוא כזו. שקרויה שנה: הפוחח בית הלוחר. שעשה פה לחלוק חדש: חייב. שתיקן כלי. האי דנקט לה הכא משום דאמר רב יהודה לעיל המלוה את חברו לעשר שנים כו' ואותביה רב כהנא נקט נמי לכולהו הנך מילי דשמעתין דאמרינהו רב יהודה ואותביה רב כהנא: וכי מה בין זה למגופת החבית. דחמרינן בפרק חבית שנשברה (שנת דף קמו.) דמתיז ראשה בשבת בסייף לפתוח את החבית: זה. דבית הלואר היה חיבור הלכך פתח תיקון חדש הוא זה אבל המגופה אע"פ שהיא טוחה על פי החבית בטיט אין זה חיבור והוה לה כפתוחה ועומדת: חסר קורטוב.

לא גרסינן ברב יהודה: לא פסלוהו.

זיל בתר חזותה ויין הינו פוסל הת

המקוה ופסול מקוה במים שאובין

מדרבנן הוא: והתני ר' חייא. שלשת

לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב יין

ומראיהן כמראה יין ונפלו למקוה:

הורידו את המקוה. מהכשרו לפסול:

הא ר' יוחנן בן נורי. רב כרבי

יוחנן בן נורי דאזיל בתר חזותא:

→(®(<

מוסף רש"י

על מנת שאין לך עלי אונאה. על מנת שחין לך עלי דין אונאה אמכור לך **מפץ זה** (כתובות פד.). יש לו עליו אונאה. דמתנה על של תורה הוא אל תונו שם). על מנת שאיז בו אונאה. אם אמר בלשוו זה אין זה לשון מחילת אונאה אלא לשון תביעת אונאה, דעל מנת שאין בו אונאה אמר והרי יש בו ומקח טעות נמי הוי ואם רצה לחזור חוזר לגמרי (ב"מ נא:). הפותח הצואר. של חלוק לכתחילה, חייב חטאת. דהשתה קמשוי ליה מנה וחייב משום מכה בפטיש והיינו גמר מלאכה ושבת מח.). מה בין זו למגופת חבית. (שם קמו.) מביא אדם חבית ומתיו את ראשה בסייף ומניחה האורחים (שם מח:). וזה אינו חיבור. מגופה אינה מו החבית עלמו ואע"פ שדבוקה בו אינו חשוב

1. וְזֵה דְּבַר הַשְּׁמְטָה שמוט כל בעל משה ידו אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא יגש את רעהו ואת אחיו בִּי קָרָא שִׁמִטָּה לַיִיָּ: דברים טו ב

2. הִשְּׁמֶר לְךּ פֶּן יִהְיֶה דבר עם לבבר בליעל לאמר קרבה שנת השבע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךְּ בְאָחִיךְ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתַּן לו וְקָרָא עָלֶיךּ אֶל יִי ּוְהָיָה בְּךְּ חֵטְא: דברים טו ט

חיבור שהרי לינטל עומדת,

אבל כשנארג כולו חיבור

א) לפנינו הגירסא רבא: בא כ"ה גירסת רבינו וה"ט דעל מנת שלא השמיטנו (בבנין הפעיל) שביעית השל השמיטנו (בבנין הפעיל) שביעית השל השל אחר על מנת שלא השמיט אתה הלוה את החוב בשביעית. כי שביעית הוא כמו בשביעית כדכתיב והשביעית השמטנה (שמוח כג יא):